



*Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn naam van kind tot kind voortgeplant.
Zij zullen in Hem gezegend worden (Ps. 72:17a)*

FLINKE AUTO MET FOUR-WHEEL DRIVE NODIG OM HOOG IN DE BERGEN TE KUNNEN KOMEN:

'Avontuur hoort ook bij hulpverleningswerk'

Het is alweer een paar maanden geleden dat we kerst en oud en nieuw vierden. Wij zijn allang weer overgegaan tot de orde van de dag, maar de mensen in Albanië genieten nog steeds na van alles wat ze rond de feestdagen hebben mogen ontvangen. Dankzij het Albanië Comité en alle goede gevers mochten de allerarmsten in de bergdorpen ook dit jaar weer rekenen op een voedselpakket. Met een opbrengst van ruim € 46.000 hebben de families die ruim onder de armoedegrens leven, voldoende levensmiddelen gekregen om de winter door te komen. Ook de versierde en gevulde schoendozen waren een cadeautje. Daar zijn 467 kinderen blij mee gemaakt. Anne-Lise Lubbers

was als vanouds in de decembermaand in Albanië en was getuige van de blijdschap in de Albanese gezinnen en van de kinderen in het kindertehuis.

Kerstmis is uitgebreid gevierd met het eeuwenoude kerstverhaal over de geboorte van Jezus, het zingen van kerstliederen en een goedbezochte kerkdienst. Maar ook oud en nieuw is een bijzonder feest in Albanië. Zoals wij het Sinterklaasfeest vieren, hebben de Albanezen Babagjyshi (spreek uit: Babadoesj). Dat is een soort Vadertje Tijd die op bezoek komt en cadeautjes meeneemt om het oude jaar af te sluiten en het nieuwe jaar in te luiden. Babagjyshi is een oude traditie, die wordt doorgegeven



Babagjyshi is een oude traditie, die wordt doorgegeven aan de jongere generatie in een sprookjesachtige setting met verkleedpartijtjes, cadeautjes en lekkere hapjes.

aan de jongere generatie in een sprookjesachtige setting met verkleedpartijtjes, cadeautjes en lekkere hapjes. Ook hier kijken de kinderen enorm naar uit, net als naar de voedselpakketten en schoenendozen.

'Omdat wij een christelijk kindertehuis zijn, leggen wij het accent op de viering van het kerstfeest. Maar vanuit de Albanese cultuur kun je niet om Babagjyshi heen,' legt Anne-Lise uit. 'Kinderen worden daar weken van tevoren al op voorbereid vanuit de families en de scholen. Voor ons is het een beetje jammer dat Babagjyshi een rood pak draagt zoals de kerstman die aan heeft. Dat is van oudsher al zo. Maar het feest heeft helemaal niks met kerst te maken. Wij houden het dan ook gescheiden van elkaar en richten ons met Kerstmis echt op het Evangelie. De kinderen van het kindertehuis hebben het kerstverhaal uitgebeeld. De inleiding werd gedaan door een moeder en twee kinderen, waarvan het ene kind een autootje wilde hebben en het andere kind een horloge. De moeder legde uit dat het met kerst niet gaat om de cadeautjes, maar om de geboorte van de Heere Jezus. Daarna werd het kerstverhaal nagespeeld. De kinderen deden het helemaal uit hun hoofd, ongelooflijk knap. Er waren zeker 40 kinderen en ze hebben enorm genoten. Thuis valt er niet veel te vieren. Deze kinderen komen uit gebroken gezinnen, een situatie van mishandeling, dronken vaders, vechtende ouders en armoede. We hebben er dus een feestje van gemaakt, met na de kerstviering ballonnen, spelletjes en lekkere dingen. In die lijn hebben we op 29 december -de laatste dag dat het kindertehuis open was voor de vakantie- ook Babagjyshi gevierd.'

Extra helpende handen

Vlak na Anne-Lise reisden ook haar dochter Elise, schoonzoon Alessandro, fotografe Evita en Anne-Lises moeder Annie af naar Albanië.



De versierde en gevulde schoenendozen waren een cadeautje (Foto's: Evita Copier).

'Er waren dus extra helpende handen en die waren ook hard nodig,' vertelt Anne-Lise. 'Elise en Alessandro waren met hun eigen auto gekomen, die geschikt is om de bergen mee in te gaan. Ook Evita was er weer (vorig jaar zomer maakte Evita Copier foto's voor het Albanië Comité. Een verslag van haar indrukken is te lezen in de Nieuwsbrief van december '23-red). Evita wilde graag opnieuw foto's maken, omdat ze het complete plaatje van het hulpverleningswerk wilde hebben.

Zelf zou ik begin december al naar Albanië gaan, maar omdat ik ziek werd, moest ik het een week uitstellen. Het uitladen van het transport had ik dus gemist, zodat het even zoeken was in het magazijn waar alles stond. Bovendien had ik qua werk een achterstand van een week, dus was het flink aanpakken. Gelukkig stonden de schoenendozen bij elkaar en daar zijn we meteen mee



467 kinderen werden blij gemaakt met een schoenendoos vol cadeautjes.

aan de slag gegaan. We bekijken altijd de inhoud van de dozen en vullen zo nodig aan met extra spulletjes, zodat alle kinderen een gelijk gevulde schoenendoos krijgen. Dat is gigantisch veel werk, dus ik was heel blij met die extra handen.'

Iets extra's

'Het was weer superleuk om de schoenendozen af te leveren bij scholen en uit te delen in de bergdorpen. De kinderen zijn zó dankbaar. Datzelfde geldt uiteraard voor de voedselpakketten. De mensen hopen er ieder jaar weer op en rekenen er ook een beetje op. Als er extra geld is binnengekomen -zoals dit jaar- kan er het hele jaar door voedsel gekocht worden voor de gezinnen die het echt nodig hebben. Naast basisbehoeften als meel, olie, rijst, spaghetti en suiker, proberen we met kerst ook iets extra's te doen voor de gezinnen. Kinderen praten met elkaar. De arme kinderen horen van vriendjes die rijker zijn, dat ze lekkere dingen eten met oudjaar. Kinderen in de arme gezinnen hebben dat niet. We vonden het zó zielig toen we dat hoorden. Dus proberen we ook voor hen oudjaar tot een feest te maken met wat extra's. Niks bijzonders, hoor, gewoon limonade en wat lekkers, maar voor deze kinderen is dit iets geweldigs. Daar maak je ook de ouders blij mee, want als ouder wil je toch het beste voor je kinderen en je ziet ze graag eens lachen.

Omdat we deze gezinnen al zoveel jaren bezoeken, heb je steeds meer gesprekken met elkaar. Je bouwt een band op. Naast het brengen van voedsel, ben je daardoor ook betrokken bij hun psychische welzijn, hun gezondheid en hun leefomstandigheden. Ook daar probeer je bij te helpen. Want er is geen geld om naar een psycholoog te gaan en de dokter heeft niet veel verstand van zaken, hebben we gemerkt. Elise is oncologisch verpleegkundige en probeert vanuit haar kennis en ervaring de plaatselijke arts op de Eerste Hulp post wegwijs te maken als er geneesmiddelen zijn meegekomen met het transport. Afgelopen zomer heeft ze twee dagen met de arts meegelopen. Je merkt dan, dat hij niet goed weet wat hij met bepaalde hulpmiddelen en medicijnen aan moet. Iets eenvoudigs als een infuusnaaldje, is niet op voorraad bij de Eerste Hulp post. Die moet bij de apotheek gehaald worden. Je loopt er steeds weer tegenaan dat het in de gezondheidszorg vaak om pure onkunde gaat. Heeft een patiënt corona, dan krijgt hij of zij tassen vol medicijnen mee naar huis. Heeft iemand 38 graden koorts, dan gaat deze persoon meteen bij de Eerste Hulp aan het infuus. En als je een eenvoudig griepje hebt, krijg je direct antibiotica mee. Veel te veel en ook nog eens verkeerde medicijnen. Voor de arme bergbewoners geldt dit uiteraard niet. Zij kunnen gezondheidszorg niet betalen. Bovendien moeten ze minstens twee uur lopen vanuit hun bergdorp om bij de dokter te komen.'

Een soort avontuur

'Je moet je voorstellen, dat hoe hoger de mensen in de bergen wonen, des te armer ze zijn. Bergdorpen als Mihajas, Klokje en Lukë liggen hoog. Je hebt een flinke auto met four-wheel drive nodig om daar te kunnen komen. Graag zou ik met de jongerengroep eens naar zo'n hooggelegen bergdorp gaan. Daar wonen de allerarmste families. Ook deze zomer komen er weer jongeren om kennis te maken met het hulpverleningswerk. We gaan



Alle kinderen kregen een gelijk gevulde schoenendoos.

altijd naar Grabbe of Zali, plaatsen die beter bereikbaar zijn. Hoog in de bergen kom je de grootste armoede tegen. We hebben een betere auto nodig, om ook die plekken te kunnen bereiken. Gelukkig trekt de nieuwe generatie weg uit de bergen om te gaan studeren in Tirana of werk te zoeken in Griekenland. Maar de ouderen blijven. Je kunt deze hooggelegen dorpjes alleen maar bezoeken als het mooi weer is. Het zijn smalle bergweggetjes met zand en kiezelstons, vallend gesteente en steile afgronden. Je moet voorzichtig zijn met rijden. Maar aan de andere kant vind ik het ook wel weer leuk. Het is een soort avontuur.

Toen Herman en ik bijna 32 jaar geleden begonnen met ons werk in Albanië, deden we dat in samenwerking met het Stephen Centre in Tirana. We richtten ons toen met



De mensen hopen ieder jaar weer op een voedselpakket en rekenen er ook een beetje op.



Hoe hoger in de bergen, des te armer de mensen zijn.

name op de straatkinderen. Er was een magazijn elders in de stad, waar spullen opgeslagen waren. Maar ik had geen auto om er te komen. Het Stephen Centre had er wel eentje, maar daar mankeerde van alles aan. Toch ben ik met die kapotte auto dwars door Tirana gereden. De remmen deden het niet goed, de koppeling was kapot en ik kreeg allerlei instructies van wat ik wel en niet moest doen. Nu zou zo'n auto van de weg gehaald worden. Maar toen móest ik. Er was geen alternatief. Ik was 32 jaar geleden natuurlijk een stuk jonger. Nu zou mijn verstand zeggen: niet doen. Maar ja, ik was er toen niet voor niks, dus moest ik actie ondernemen. Dat betekende verstand op nul en gaan. Dat gevoel heb ik in de bergen ook. Het heeft iets van een avontuur in zich. Dat hoort ook bij hulpverleningswerk.'

Op de knieën

'Ik kan me nog een verhaal uit die begintijd herinneren van Ytsje en Jitze van de werkgroep uit Friesland, waar we nog steeds mee samenwerken. We waren Ytsje en Jitze tegengekomen in Albanië en we hebben al die jaren veel samengedaan. Die ene keer waren we allemaal aan het werk in de bergdorpen en we zouden elkaar ontmoeten bij een echtpaar dat we kenden.



De bergbewoners proberen zoveel mogelijk zelfvoorzienend te zijn.

Ytsje en Jitze kwamen helemaal overstuur terug uit de bergen. Ze waren met hun auto langs een afgrond gereden en van de weg geraakt. De auto hing half boven de afgrond en ze waren zó bang geweest. Het lukte hen om uit de auto te komen, maar de auto hing daar nog. Ze probeerden van alles om de auto bij de afgrond weg te trekken, maar het lukte niet. Het was in de tijd dat er nog geen mobiele telefoons waren. Je kon niemand bellen. Op een gegeven moment zei de evangelist die met hen mee was: "We moeten op de knieën om de auto eruit te krijgen." En dat hebben ze gedaan. Ze zijn neergeknield op de grond en hebben gebeden. En zowaar lukte het toen om de auto weg te trekken bij de afgrond. Ik heb zelf ook bijzondere dingen meegemaakt in Albanië na gebed. Als dat niet zo zou zijn geweest, dan had ik dit verhaal misschien gemakkelijk afgedaan als toeval. De laatste keer dat ik Ytsje in Albanië sprak -Jitze leeft niet meer- vertelde ze dit verhaal weer. Het raakte haar emotioneel opnieuw.'

Niet ongelukkig

'Het Albanië Comité is al die jaren samen blijven werken met Friesland. Als Ytsje een transport had naar Albanië, ging ik met haar mee. Dan hoefde ze het werk niet alleen te doen. We hebben een hele goede band en hebben veel meegemaakt met elkaar.



Je kunt ook met weinig gelukkig zijn.

Er is in 32 jaar wel het een en ander veranderd. Maar als ik de armoede zie, is er niks veranderd. Die is er nog steeds in de bergdorpen. Voor hen is er geen hulp. De overheid doet niks. Alleen in Tirana zijn voorzieningen. De mensen die eromheen in de bergdorpen leven, daar wordt niet naar omgekeken. De bergbewoners proberen zoveel mogelijk zelfvoorzienend te zijn. Ze hebben een stukje grond waarop ze verbouwen. Soms hebben ze een paar kippetjes, een geit of een koe. Daardoor redden ze het. Maar in de winter niet. Ze zijn arm, maar ze stralen niet uit dat ze ongelukkig zijn. Hoe dat komt? Je kunt ook met weinig gelukkig zijn. Ze zijn tevreden met wat ze hebben. Ze weten ook niet beter. En als we het erover hebben hoe het nu verder moet, dan zeggen ze: "Dat weet God wel."

Ze rekenen erop, dat ze van ons in de wintermaanden eten krijgen. Niks bijzonders, spaghetti, meel, olie, suiker en soms spullen om soep te maken. Voor echt gezonde spullen is geen geld. Nee, de schijf van vijf is voor hen niet weggelegd. Soms hebben ze wat aardappels van het land. Ze drogen bijvoorbeeld vijgen, ze wekken veel en hebben komkommers in het zuur. Dat soort dingen proberen ze zelf te doen. Maar als je oud, stijf en ziekelijk bent, moet je het van je kinderen hebben. Zonen blijven meestal bij hun moeder. Hun bruiden komen bij hen wonen en ze blijven ook bij hun moeder als er kinderen

komen. Als er nog broers zijn, wonen er in zo'n huisje meerdere families, waar eigenlijk geen ruimte voor is. Pas geleden kwamen er van zo'n familie twee kinderen in het kindertehuis. Nieuwe kinderen, die nu vaker komen. Hun vader brengt ze en hij moet daar iedere dag twee uur voor lopen. De kinderen zijn schoon. Dat valt op. Er wordt voor hen gezorgd. Met water kun je al veel doen. Schoenen en kleding krijgen ze van ons. Dit gezin is nieuw en klopt bij ons aan voor hulp. Ik wil hen graag opzoeken en ze verder zien en spreken. Zo blijven er altijd nieuwe families komen waar we iets voor kunnen doen.'

Secretaris gezocht

Vanwege het afscheid van onze secretaris Laurens Rebel, is het bestuur van de stichting Albanië Comité op zoek naar een opvolger. Wie heeft er tijd en zin om de gelederen te komen versterken en zich via het secretariaat in te zetten voor kansarme mensen in de Albanese bergdorpen? Wil je meer informatie of heb je interesse, neem dan contact op met voorzitter PeterJan van de Put, tel. 06-18258229 of e-mail: voorzitter@albaniecomite.nl

Crocs en Very Important Baby

We kennen ze wel, de lichtgewicht kunststof schoenen die crocs heten. Je hebt ze in verschillende uitvoeringen en kleurtjes en ze zijn vooral populair in de gezondheidszorg en bij kleine kinderen.

De fabriek van crocs trakteerde de kinderen die door het Albanië Comité ondersteund worden, op een paar



Heel veel VIB-babykleertjes, waar Albanese kleintjes zich comfortabel in zullen voelen.



Crocs voor blije Albanese kindertjes.

spiksplinternieuwe klompmodelletjes. Daar waren ze natuurlijk ontzettend blij mee.

VIB

Nog zo'n geweldige gift kwam van het merk VIB oftewel Very Important Baby. Wat begon met een kleine collectie textielwaren voor kleintjes, groeide uit tot het meest complete Babygift concept ter wereld. Het Albanië Comité kreeg dozen vol nieuwe VIB-babykleding, dat bekend staat om z'n comfort en hoogwaardige kwaliteit. Daar zullen heel veel Albanese baby's zich uiterst comfortabel in voelen.

Week vakantie wordt ingevuld met jongerenreis



Eind november zaten tien jongeren startklaar achter de laptop om zich aan te melden voor de jongerenreis in de zomer van 2024.

'Het blijft bijzonder om te merken dat er opnieuw een grote groep jongeren geïnteresseerd is in het werk van de Stichting Albanië Comité en zich daar ook voor in wil zetten door een week vakantie in te vullen met de jongerenreis. Dat maakt ons echt heel dankbaar' laat Margreet Visser, sinds jaar en dag coördinator van de jongerenreis, weten.

De enthousiaste groep bestaat uit Paulien Baan, Quinten Baas, Mirre Bijl, Lisa Doorn, Marit Gooijer,

Klarine Honing, Ruben van de Kamp, Jonathan Lubbers, Timeüs Lubbers en Tessa Teeuwissen. Zij gaan op reis met Gerard en Gerda Broekstra, Anne-Lise Lubbers en Margreet Visser.

'We zien er enorm naar uit om in Albanië de VakantieBijbelweek te organiseren, te klussen en veel Albanezen te gaan ontmoeten,' laat Margreet weten. 'De komende periode zullen we nog vaker van ons laten horen, omdat we verschillende acties gaan houden om alle activiteiten ook financieel mogelijk te maken. Traditiegetrouw is er op dit moment de jaarlijkse actie met de wikkeldoeken in

samenwerking met Bakkerij Kruijmer (zie elders in deze Nieuwsbrief-red). Verder zijn we te vinden op de Oranjestad op Koningsdag met o.a. een spel, ansichtkaarten en allerlei lekkernijen. We hopen onze trouwe achterban daar zeker te ontmoeten. De periode daarna zullen we nog meer activiteiten organiseren die we via de sociale media van de stichting en via de pers zullen communiceren. We ervaren elke keer grote betrokkenheid op de jongerenreis, zowel financieel als in gebed, en dat is enorm waardevol. We willen iedereen daar alvast heel hartelijk voor bedanken.'

Maandelijkse inzameling kinderkleding

Sinds begin dit jaar wordt er maandelijks uitsluitend kinderkleding ingezameld bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2 op de maandagavond (met uitzondering van feestdagen) tussen 19.00 en 20.30 uur. Incontinentiemateriaal en verbandmiddelen e.d. zijn ook welkom.

Dames- en herenkleding kunnen

helaas niet meer ingeleverd worden. Kleding voor volwassenen kan men kwijt bij de volgende organisaties:

- **Stichting Kinderen in Nood**
De Peppels 47 in Bussum
Woensdag van 10.30 tot 15.00 uur
Donderdag en vrijdag van 13.30 tot 16.00 uur
Tel. 06-42917292 of
info@kindereninneed.nl

- **Zending over Grenzen**
Omroepweg 10 in Almere
Maandag t/m donderdag van 09.00 tot 17.00 uur
Tel. 036-5363615 of
info@zendingovergrenzen.nl

Beide stichtingen dragen bij aan de primaire ondersteuning van kansarme kinderen, gezinnen en hulpbehoevenden in Oost-Europa.

25% VOOR VAKANTIEBIJBELWEEK EN KLUSPROJECT:

Wikkelloekenactie rond Pasen

Net als voorgaande jaren houdt het Albanië Comité weer een Wikkelloekenactie rond de Paasdagen in samenwerking met Bakkerij Kruijmer. Al meer dan 50 jaar maakt Kruijmer dit populaire feestbrood naar eigen ambachtelijk recept, met een smakelijke vulling van kaneel-amandelspijs. Iedereen die het proeft trekt dezelfde conclusie: berelekker!



Van de opbrengst komt 25% ten goede aan de VakantieBijbelWeek die gelijktijdig met de jongerenreis wordt georganiseerd en bovendien een klusproject. Opnieuw reist Huizer jeugd deze zomer naar Albanië af om kennis te maken met het hulpverleningswerk onder de allerarmsten in de bergdorpen. De vakantie-week is voor de Albanese kinderen het enige uitje in het jaar, waar ze enorm naar uitkijken.



Bestellen

Een grote wikkelloek (1350 gram) kost €16,50 en een kleine wikkelloek (950 gram) €12,50. Er kan besteld worden via

wikkelloekalbanie@gmail.com met vermelding van naam, telefoonnummer, mailadres en het aantal grote en/of kleine wikkelloeken. Ook kan een bestelling worden geplaatst via bijgaande QR-code of door onderstaande bon in te vullen en op de aangegeven adressen in de brievenbus te gooien. Bestellingen dienen uiterlijk zaterdag 16 maart in bezit te zijn van het Albanië Comité. De bestelde wikkelloeken kunnen zaterdag 23 maart



worden opgehaald. De locatie en de wijze van ophalen worden in de week ervoor bekendgemaakt. Als iemand echt niet in staat is om zijn of haar bestelling op te (laten) halen, is het mogelijk de wikkelloek(en) thuis te laten bezorgen voor € 2,50 extra per adres. Graag dit vermelden bij de bestelling. Meer informatie op Facebook, Instagram of www.albaniecomite.nl



Bestelbon Wikkelloekenactie:

Naam:

Adres:

Telefoonnummer:

E-mailadres:

Thuisbezorgen (indien ophalen echt niet mogelijk is) à € 2,50 ja/nee

..... wikkelloek(en) groot (1350 gram) à € 16,50

..... wikkelloek(en) klein (950 gram) à € 12,50

Inleveradressen bestelbon: Melkweg 7a of Droogdok 16

Rake klappen voor Albanië



Gezelligheid bij de kraam en goede belangstelling voor het reactiespel.

Vlak voor kerst was het Albanië Comité present op de kerstmarkt rond de Oude Kerk met een kraam vol verkoopwaar, promotiemateriaal

en een spannend reactiespel dat veel belangstelling trok. Geen wonder ook, want voortdurend werden bezoekers opgeschrikt door

een harde klap, die steeds opnieuw nieuwsgierigen naar de kraam lokte. En dat was natuurlijk de bedoeling.

Het behendigheidsspel leek makkelijker dan het was. Een walnoot rolde door een pvc-buis naar beneden, waar de speler met een hamer klaar stond om op het juiste moment een klap op de noot te geven wanneer deze uit de buis kwam rollen. Dat was niet eenvoudig, maar toch werden er af en toe rake klappen uitgedeeld die beloond werden met een pakje kerstkoekjes. Voor de verliezers waren er als troost kransjes, zodat ze gauw weer moed verzamelden voor nog een

ronde. Naast een hoop gezelligheid leverde de kraam een bedrag van € 290,- op en nog eens € 20,- als bijdrage voor een nieuwe four-wheel drive auto om ook de hoger gelegen bergdorpen te kunnen bereiken.

Colofon

Stichting Albanië Comité ♥ www.albaniecomite.nl ♥ tel: 06-82603916 (algemeen telefoonnummer)

Voorzitter

PeterJan van de Put

tel: 06-18258229

e-mail: voorzitter@albaniecomite.nl

Secretaris

Vacant

e-mail: secretaris@albaniecomite.nl

Penningmeester

Bert Boot

tel: 06-30765708

e-mail: penningmeester@albaniecomite.nl

Fondsenwerving

Pieter van der Poel, Dolf Kos en Cees Bout

e-mail: fondsenwerving@albaniecomite.nl

Inzameling goederen

Pieter van der Poel

tel: 06-82603916

Vrijwilligers staan iedere eerste maandagavond (met uitzondering van feestdagen) van de maand van 19.00 tot 20.30 uur klaar om **kinderkleding** in ontvangst te nemen bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2.

Giften

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité



De Stichting Albanië Comité is een algemeen nut beogende instelling en heeft een ANBI-status.

